

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723010593
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:5723010593.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin dňa 02.02.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B. C. D. C. E. C. , nar. XX.XX.XXXX v Martine, trvale bytom a súčasne adresa na doručovanie písomností D., F. XXX/X, G. H., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Žilina,

uznáva sa za vinného, že

- v doposiaľ nezistenej dobe v priebehu roka 2022 do 19.01.2023 v D., ulica F. XXX/X, G. H., v mieste trvalého bydliska, kde žije v byte v spoločnej domácnosti s družkou H. B., nar. XX.XX.XXXX, tejto opakovane bezdôvodne vulgárne nadával a veľakrát ju pritom fackoval na líce, pričom jej niekedy tiekla krv z nosa, dusil ju tak, že jej hlavu aj telo prikryl paplónom, ktorý jej tlačil na tvár, bez jej súhlasu si prezeral jej mobil a čítal SMS správy, dňa 31.12.2022 ju od rána nútil piť alkohol aj keď nechcela, nakoľko berie lieky, na ktoré nemôže požívať alkohol a on o tom vedel, pričom jej povedal, že ak s ním nebude piť, že ju dobije, takže zo strachu ďalej alkohol pila, a keď už nevládala piť a začala plakať, že už nechce, udrel ju päťou do nosa aj do hlavy, po polnoci z 31.12.2022 na 01.01.2023 ju ešte udieral rukami po tele, zobral jej okuliare, ktoré zlomil, v kuchyni bytu zvracal a nútil ju po ňom upratovať, a keď si potom ľahol do postele, nedovolil jej ľahnúť si na posteľ, musela spať na zemi pri posteli a hneď ráno jej dal facku, čím poškodenej H. B., nar. XX.XX.XXXX, o ktorej má vedomosť, že je psychiatrickým pacientom spôsoboval fyzické a psychické utrpenie fackami, dusením, nadávkami a vyhrážkami,

-súčasne dňa 19.01.2023, keď šla H. B. ráno k lekárnke, napísala obžalovanému SMS správu, že sa nevráti a aby jej dal pokoj, na čo jej odpísal, že ak nepríde domov, tak bude zle, že ju zbije, tak sa zo strachu vrátila domov – do bytu v D., ulica F. XXX/X, G. H., pričom hneď po príchode domov jej dal obžalovaný facku na líce, oboma rukami ju silno chytil za predlaktia a hodil ju na posteľ tak, že ležala na chrbte a aj keď na neho kričala, aby jej dal pokoj, neprestával a prikryl jej paplónom tvár, začal ju dusiť tak, že jej tlačil paplón na tvár, ľahol si na ňu tak, že sa nemohla ani pohnúť a dusil ju asi 5 minút a potom jej povedal „ak budeš na mňa volať políciu, tak ťa zabijem“, čím u poškodenej H. B., nar. XX.XX.XXXX vzbudil dôvodnú obavu, že takto bude konať,

t e d a

- týral blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu,
- iného násilím a hrozbou násillia nútil, aby niečo konal a taký čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

- zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,
- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.

Za to sa odsudzuje :

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zákona a s použitím ust. § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého úhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. pre použitý prípad uvedený v ust. § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a s použitím ust. § 74 ods. 1 Tr. zák. mu ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin podala na Okresný súd Martin dňa 26.05.2023 obžalobu na obv. A. B., nar. XX.XX.XXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. g/ Tr. zák. a pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v podanej obžalobe s poukazom na uvedený odsek 3 písm. d/ pri § 208 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. g/ Tr. zák. mala v rámci popisu 1. skutku na jeho konci uvedený aj text „pričom využíval jej nezrelosť“.

Na konaných hlavných pojednávaniach bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného vrátane čítania jeho výpovedí z prípravného konania, keďže na hlavnom pojednávaní prvotne využil svoje právo nevypovedať, následne však k veci ako obžalovaný vypovedal, výsluchy svedkyne poškodenej H. B., nar. XX.XX.XXXX boli vykonané ich oboznámením s použitím technického zariadenia umožňujúceho obrazovo zvukový záznam z jej výsluchov vrátane oboznámenia celého prepisu zápisnice o jej výsluchoch v zmysle ust. §270 ods. 2 Tr. por. s použitím § 134 ods. 4 Tr. por. a s použitím Zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a danosti osobitosti postavenia a preukázaného objektívnymi dôkazmi zdravotného stavu poškodenej s ich vyhodnotením odborného charakteru, výsluchom svedkyne I. B., znalkyne MUDr. Jany Bullovej a ňou vypracovaným znaleckým posudkom, prečítaním výsluchov opatrovníčky poškodenej H. J. K., obdobne tak výsluch svedkyne A. B., postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. bol oboznámený znalecký posudok znalca MUDr. Petra Gábriša, znalecký posudok kriminálneho psychológa H. E. E. vrátane jeho výsluchu, postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. bola oboznámená fotodokumentácia z nafotенých zranení poškodenej H. B., fotodokumentácia nafotenej mobilnej komunikácie v mobilnom telefóne poškodenej H. B., postupom podľa § 269 Tr. por. boli oboznámené listinné dôkazy súvisiace s jeho skoršími odsúdeniami trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/71/2018 a následne vykonávanými úkonmi taktiež v zmysle rozhodnutia o predĺžení probačného dohľadu v tejto trestnej veci, trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/48/2019, uznesenie OR PZ OKP Martin v súvislosti s postúpením trestnej veci Okresnému úradu Martin na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona o priestupkoch, oboznámené boli vykonané lustrácie u Sociálnej poisťovne v databáze súdov, v súdnom systéme generálnej prokuratúry, centrálna evidencia správnych deliktov a priestupkov vrátane lustrácie ZVJS, odpisu registra trestov, v súvislosti so skoršími odsúdeniami boli oboznámené podstatné obsahy pripojených spisov Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/48/2019 a Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/71/2018 a po prečítaní aj ostatného spisového a komunikačného materiálu bol ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní súčasne rozhodol v súlade s ust. § 274 ods. 1 Tr. por., že sa ďalšie dôkazy už vykonávať nebudú, v súvislosti s tým vyhlásil aj dokazovanie za skončené s udelením práva na záverečné reči s poukazom na to, že viac návrhov na doplnenie dokazovania nebolo, avšak samotná poškodená svojimi podaniami poukazovala na to, že vo veci chce byť vypočutá, čo však bolo

vyhodnocované aj s dosahom na jej zdravotný a psychický stav, ktorý je objektívne znalecky preukázaný, vyplýva aj zo spôsobu a štýlu jej vyjadrovania a vystupovania, pričom okolnosti, ktoré v rámci takéhoto stavu uvádzala, boli predmetom samotného dokazovania, súčasne okolnosti, na ktoré poukazovala, bolo možné zistiť a boli zistené už skôr navrhnutými a aj vykonanými dôkazmi, súčasne išlo aj o okolnosti pre rozhodnutie v danej trestnej veci nepodstatné, navyše ktorými sa zaoberali orgány činné v trestnom konaní v rámci iného konania, v konečnom dôsledku práva poškodenej v aktuálnom trestnom konaní vykonáva jej ustanovená opatrovníčka.

Samotný obžalovaný neurobil žiadne z vyhlásení, ktoré predpokladá Trestný poriadok, na hlavnom pojednávaní pôvodne využil svoje právo nevypovedať, preto boli oboznámené jeho zápisnice o výsluchoch z prípravného konania, následne však využil svoje právo a k veci na hlavnom pojednávaní vypovedal.

V prípravnom konaní bola jeho výpoveď nekonzistentná aj keď v rámci využívania jeho práv, keď spôsob a štýl svojej obhajoby menil. Prvotne sa k spáchaniu trestnej činnosti nepriznal, poukazoval na to, že skutočnosť kladené mu za vinu nie sú pravdivé, poškodenej nenadával, facku jej dal len preto, lebo bol nervózny, keďže nebrala lieky, ktoré má brať, „prepínalo jej“, volala bezdôvodne políciu ešte v súvislosti s tvrdením jej únosu, taktiež ju fyzicky nenapádal, nebral jej kľúče od bytu, nedusil ju, nezakrýval paplónom, poškodená vedela za čo je v podmienke, vedela o tom, že aj predtým mal dievča ako je aj ona. Mohla mať obavu z toho, že sa vráti domov preto, že nemala pri sebe lieky, ktoré má užívať, nikdy by ju nezabil ani by jej fyzicky neublížil, mal ju veľmi rád, mala chodiť k psychiatrovi, kde však nechodila, keďže sa bála cestovať, nechcela sa ísť liečiť, chcel od nej, aby sa išla preliečiť. Zoznámil sa s ňou cez Facebook, našla si ho ona, napísala mu, viackrát sa stretli a začali spolu žiť. Zoznámili sa v roku 2022 v januári, mal vedomosť o tom, že H. B. je psychiatrický pacient, niekedy sa vedela o seba postarať, niekedy nie v závislosti od jej psychického stavu, v minulosti mal podobnú partnerku, nemá šťastie na ženy v živote. S poškodenou sa stále ľúbia, nevie prečo to spravila, je intelektom a vývinom nie na svojom veku, ale oveľa menej, stále však sa majú radi. Poškodená nespala na zemi, vždy spal s ňou na posteli, nenútil ju upratať zvratky, upratol ich on, jej sa nepáčilo, že v noci nebol doma kvôli práci, žiadala po ňom, aby prácu zmenil. Všimol si u nej, že má na viacerých miestach modriny, ktoré jej nespôsobil, nepamätala si, že by odpadla na zem. Mobil jej nebral, neprezeral ho, nekontroloval ho. Nepovedal jej, že ju zabije ak pôjde na políciu, vravel jej, len aby nešla, keďže je v podmienke a pôjde do basy a nevie prečo sa bála ísť domov, keď jej fyzicky neublížil, mohlo to byť z dôvodu jej stavu, nevyhrážal sa jej smrťou, keďže ju má až príliš rád.

Pri svojom opätovnom výsluchu v prípravnom konaní svoju obhajobu zmenil, keď potvrdil, že to, čo sa mu kladie za vinu, sa väčšinou zakladá na pravde. Svojej priateľke, teda poškodenej hovoril, že je psychopátka, fackoval ju tak, že jej tiekla krv z nosa, dusil ju paplónom, čítal jej sms správy, mobil si prezeral, chcel, aby s ním na Silvestra oslavovala, preto jej dával piť alkohol aj keď vie, že piť kvôli liekom alkohol nemôže, rozbil jej okuliare, kúpil jej však nový rám, zvratky upratovali spolu, spala na zemi, bol vtedy opitý, tak nevie prečo na zemi spala a povedal jej, že keď zavolá políciu, že bude zle, že pôjde do basy. Veľmi ju ľúbi, má ju rád, aj keď to poškodená nemá v hlave v poriadku, je si istý, že by jej nedokázal ublížiť, nikdy by ju nezabil a ani jej vedome neublížil. Vyjadril veľkú ľútosť nad všetkým, chcel by sa dohodnúť o vine a treste s prokurátorom s poukazom na to, že sa dodatočne ku skutku priznal, ochotný je aj pristúpiť na zákaz priblíženia, má stabilnú prácu a príjem, nechcel o to prísť, tiež má aj maloleté dieťa, na ktoré má určené výživné, v závere svojej výpovede uviedol, že ho to mrzí a viac to nespraví. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že chce k veci vypovedať a vyjadriť sa. Bolo mu vysvetlené za čo je stíhaný, že poškodenej robil zle a mal využívať jej nezrelosť, čo však nie je pravda, keďže poškodená je jeho snúbenica, má ju rád, mali spoločné záujmy a nikdy si nevšimol, že by poškodená bola nezrelá, odlišná tak, ako je aj on. Je pravdou, že ho niekedy hnevala a vtedy sa k nej nesprával pekne, mával z nej nervy a potom robil to, čo už vypovedal aj na polícii. Stalo sa, že jej dal facky, tiekla jej krv z nosa, keď bola dlho na mobile, čítal si jej smsky a pozeral jej telefón, pravdou je aj to, že jej nadával do psychopatiek a dusil ju paplónom. Je mu to veľmi ľúto, keďže poškodenú má rád, ospravedlňuje sa poškodenej, chcú sa navzájom zobrať a mať spolu rodinu. S poškodenou sú stále v kontakte, píše mu, kreslí mu obrázky, spolu si volávajú, poškodená býva v jeho byte, ktorý je ich domácnosťou, chodí každý mesiac k nemu na návštevy a majú sa radi. Jeho prejav bol prejavom podľa vlastného vyjadrenia sa, že sa k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti priznáva až na to, že by využíval svojím konaním nezrelosť poškodenej, t. j. túto nezrelosť poškodenej nevyužíval, je mu to všetko veľmi ľúto, bol poučený o význame poľahčujúcej okolnosti vrátane priznania a oľutovania trestnej činnosti pri danej špecifickosti tejto trestnej veci a aj pri vedomosti navrhovaného mu ochranného liečenia, výslovne urobil prejav znamenajúci priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Opätovne potvrdil, že s poškodenou H. B. si volajú každý deň, aby vedeli, že

sú navzájom v poriadku, nezvládla to, že je vo výkone väzby, chodí mu na návštevy každý mesiac na dve hodiny tak, ako to dovoľuje poriadok výkonu väzby, rozprávajú sa o rôznych veciach ako sa má, čo robila, objíma ju a bozkávajú sa, niekedy si poplačú, že nie sú spolu. Čo sa týka tejto trestnej veci, tak poškodená mu odpustila, ľúbia sa, majú sa radi a keď toto všetko skončí, chcú viesť normálny život, navštevovať psychiatra a keď by boli nejaké problémy, tak ich chcú riešiť rozprávaním sa so psychiatrom, keďže vedia, že im poradí, teda spoločne chcú svoje problémy, tie odborné riešiť s odborníkom.

Obžalovaný je popri svojom vlastnom priznaní sa a oľutovaní trestnej činnosti usvedčovaný, s výnimkou jeho využívania nezrelosti poškodenej, aj ďalšou materiálou dôkazov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané v tom nosne výsluchom svedkyne poškodenej H. B., vypracovanými znaleckými posudkami, výsluchom znalkyne, výsluchom svedkyne A. B., oboznámením fotodokumentácie v súvislosti so zraneniami poškodenej, sms komunikáciou, ako aj ďalšími vykonanými listinnými dôkazmi.

Samotná poškodená H. B. vypovedala prvotne bezprostredne po skutku, ktorú výpoveď súd zobral aj za základ svojho rozhodnutia vzhľadom na jej v ďalšom konaní preukázaný objektívnymi dôkazmi závažný psychický stav, ktorý bude v ďalšom rozobratý aj s ohľadom na tak špecifickosť jej osoby, postavenia, spôsobu, štýlu vyjadrovania sa v rámci jej obmedzených možností, opätovne poukazujúc objektívne preukázanými, neopomínajúc však ani súvislosti s rozhodovaním o treste, jej ďalšie prejavy súladné s vyjadreniami samotného obžalovaného.

Prvotne tak svedkyňa poškodená H. B. potvrdzovala skutkové zistenia v obžalobe uvedené, následne i v rozsudku, okrem však už rozvedeného vypustenia časti skutku v súvislosti s nepreukázaním toho, že by obžalovaný svojím konaním využíval práve nezrelosť poškodenej. V podstate v tejto prvotnej výpovedi vykonanej bezprostredne po oznámení skutku dňa 21.01.2023 uviedla, že obžalovaného mala veľmi rada, keď sa však pohádali, nemal trpezlivosť, vie, že ju ľúbi, že mala právo od neho odísť, otras mozgu mala, pretože ju obžalovaný do hlavy udrel. Spoznali sa tak, že si písali, potom sa boli spolu prejsť a začali spolu chodiť, čo bolo 19.01.2022, následne 12.02.2022 sa k nemu nasťahovala do jeho bytu v D., L. F. X, začali spolu bývať, ľúbili sa, verili si a chápali sa. Stalo sa však, že ju udrel, strelil jej zaucho, chytil jej ruky, dal ju do postele, dal jej paplón na tvár, aby nevládala dýchať, urobil jej to preto, že mu povedala, že ju už nikdy neuvidí, že sa s ním už nevládze hádať, doprosovať sa. Obžalovaný menil svoje nálady, hádali sa kvôli „somarinám“, bez opýtania jej prezeral telefón, správy v mobile, čo mu však nedovolila. Asi dvakrát jej udrel zaucho tak, že jej tiekla až krv z nosa. To, čo jej robí povedala kamarátke A. B., ktorá ju aj s modrinami videla, videla, že je smutná a že sa bála ísť domov. Obžalovaný ju držieval tak silno za ruky, že mala z toho modriny, asi dvakrát sa stalo, že jej dal ten paplón a držal ho, ľahol si na ňu, nemohla dýchať, hýbať sa. V súvislosti s oslavami narodenín obžalovaného hovoril, že sa chce opiť, chcel po nej, aby aj ona pila, piť ju nútil aj keď berie psychiatrické lieky, na ktoré nemôže piť. Taktiež sa stalo, že jej strelil „výchovné“ zaucho. Keď ju nútil piť, mala psychický problém, začala plakať, nejakou ju udrel do nosa, tiekla jej krv, udrel ju preto, lebo plakala, bola v strese a on ju chcel takto upokojiť, povedal jej však, že mu je to ľúto, začal ju objímať a hovoriť, že sa nič nestalo. Bola by rada, keby obžalovaný nešiel do basy, ľúbila ho a aj ho ľúbi. Tiež jej na Silvestra zlomil okuliare, bol už opitý, hádala sa s ním, išla von a nechcela ísť späť, keďže jej dal facku, potom s ním však išla domov, kde ju zase udrel, musela spať na zemi, obžalovaný spal v posteli. Myslí si tiež, že na ňu žiarlil, vyčítal jej, že ho podviedla, poslal ju spať na zem. Ráno jej dal zase facku, bol opitý, vracal na kuchynskú linku a musela to po ňom riadiť. Obžalovanému povedala, že jej vadí, že chodí do nočnej a že sa jej málo venuje. Keď ju dusil, tak sa bála, že ju chce zabiť. Povedal jej, že keď zavolá políciu, tak že s ním evidentne končí. Ku dňu 19.01.2023 v podstate vypovedala, že išla k lekárkke na neurológiu, vedela, že to má od obžalovaného, bolela ju hlava, písala mu, že sa už k nemu nevráti, on ju však volal domov, vrátiť sa však nechcela, išla ku kamarátke, kde sa upokojila a potom nechcela ísť domov, obžalovaný jej však písal celú noc, aj keď prišiel z nočnej domov, aby išla domov. Potvrdila, že obžalovaný jej povedal, že ak na neho zavolá políciu, tak že ju zabije, keď mu povedala, že zavolá políciu kvôli tomu, ako sa chová, keďže sa k nej choval zle, nekontroloval sa, nadával jej, čo ju ranilo. Mala z neho strach, ale už ho nemá. Modriny nemala z toho, že by odpadla. Bála sa chodiť domov, že či ju zase udrie, bála sa, že ju fyzicky napadne, hádali sa asi tak raz za mesiac. Potvrdila, že jej písal, aby išla domov, lebo inak bude zle a aj keď prišla domov, tak jej dal facku, následne druhú, zakrýval jej hlavu, aby nemohla dýchať, nemohla sa pohnúť. Svedkyňa poškodená H. B. bola opätovne vypočutá ešte v prípravnom konaní, kde chcela vypovedať z vlastného podnetu s tým, že niektoré veci neboli ňou pravdivo uvedené, teda, že by ju dusil, že by jej dával alkohol, že by ju bil a týral, že ju udrel nechtiac, tiež, že by ju občas fackoval, že by jej tiekla krv, pričom v reakcii na to, že sa obvinený ešte v štádiu prípravného konania priznal, tak následne k tomuto uviedla, že sa už nevie vyjadriť, a teda, že si to vymyslela, že ju to mrzí a že sa priznáva. Obžalovanému

je ľúto a chce, aby sa napravil, aby mu nehrozila basa, že sa chce ísť liečiť, následne potvrdila, že to spravil. Potvrdila, že obžalovaný jej písal, že sa jej ospravedlnil, že ho to mrzí, že ju veľmi ľúbi a nechce, aby sa rozišli, čo nechce ani ona, v rámci svojej výpovede na viaceré otázky nevypovedala, smiala sa, menila svoje výpovede i v rámci jednej výpovede, nekonzistentne v jednej časti potvrdzuje, v druhej časti vyvracia svoje predošlé tvrdenia, na niektoré veci reaguje len mimikou. Potvrdila, že obžalovaný mal psychické záchvaty, vtedy zúrila. Potvrdzovala však, že sa ho bála, poukazovala hlavne na alkohol, vzápätí, že ho nechtiac udala, nechcela ho dať do väzenia ale na psychiatriu, chce to všetko napraviť, nechce, aby im bola zakazovaná ich láska, obžalovaný má dobré srdiečko, ale má sa liečiť. Už sa nebojí, že by ju zas mohol udrieť, že by sa jej vyhrážal, vulgárne nadával, a aj keď sa to stalo, tak dúfa, že sa to už nezopakuje, chcela, aby bol zmier, aby sa šiel dobrovoľne liečiť. Chce, aby sa obžalovaný k nej vrátil. Bojí sa, aby ich nevyhodili z bytu, keďže býva v jeho byte a ľúbia sa, chcú spolu naďalej žiť. Neverí už tomu, že bude mať zase modriny na rukách, že jej bude tiecť krv z nosa. Keď obžalovaný prestane piť, tak bude „úplne v pohode“, keďže všetko, čo opísala vo svojej pôvodnej výpovedi, robil, keď bol opitý a keď bol triezvy, tak to nikdy nerobil. Obžalovaného navštevuje vo väzbe, kontaktuje sa s jeho rodinou, aj on jej napísal navštívku, pri kontaktoch bolo všetko v poriadku, postískali sa, vyobjímali, chce sa liečiť a chcú byť spolu.

Svedkyňa A. B. vo svojej výpovedi v podstate potvrdila, že obžalovaného i poškodenú pozná, vie, že poškodená bola priateľkou obžalovaného, poškodená ju berie ako kamarátku. Začala k nej chodiť a približne na jeseň roku 2023 sa jej prvýkrát zdôverila, že obžalovaný jej ubližuje, hovorila, že ju zbil viackrát, že jej zakazuje sa s ňou kamarátiť a volať jej. Naposledy, čo bolo na Silvestra, videla na poškodenej monokel pod okom, vravela jej, že jej to urobil obžalovaný, tvrdila jej, že sa ho bojí, nechcela však, aby ju zaťahovala do ich problémov. Približne koncom októbra 2022 k nej prišla poškodená domov a sťažovala sa, že ju obžalovaný bije, že sa ho bojí, že k nemu nechce ísť. Bola v prítomnosti obžalovaného, keď sa tento priznal, že poškodenú bije a povedal, že ženy treba biť, keď si zaslúžia.

Z elektronickej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou vyplýva, že v nej poškodená opätovne obžalovanému uvádza, že sa ho bojí, že ju nemá biť, že musí mať kľud, že sa už nechce hádať, že nechce, aby ju dusil tak, že nevládala dýchať, že je vyčerpaná, vystresovaná, smutná, a že keby ju mal rád, tak toto nerobí, že obžalovaného sa bojí, že ju zabije, že sa k nemu nechce vrátiť, v jednej sms správe mu doslova uvádza, že „včerajšok, čo si myslíš, prečo sa bojím ísť domov, lebo si sa vyhrážal smrťou“. Obsahom spisu je aj fotodokumentácia starších modrín zaznamenaných na tele poškodenej.

Svedkyňa I. B. vo svojej výpovedi potvrdila, že obžalovaný je jej starší syn, že si kúpil jednoizbový byt v D. na ulici F., kde býval so svojou priateľkou. Poškodenú H. B. spoznala približne pred dvoma rokmi, videla ju, pomáhala jej, rozprávala sa s ňou. Potvrdila, že poškodená bola „taká chybná“. Chodila do jej práce v čínskej reštaurácii, keďže nechcela byť sama doma, chodila tam aj s obžalovaným. Vzťah medzi obžalovaným a poškodenou vnímala normálne, spoločne trávili čas, problémy medzi nimi si nevšimla, poškodená sa jej s ničím nezdôverila. Chodila na návštevu aj k nim do bytu v D., približne 2 - 3 krát za mesiac, témy rozhovorov boli rôzne, poškodená jej o vzťahu s obžalovaným nehovorila nič ani o radoostiach, ani o problémoch. O poškodenej vie, že je psychicky chorá, niekedy nevie čo robí a treba ju brať s rezervou, niekedy nehovorí pravdu, niekedy povie nepravdu a „cigáni“. Potvrdila tiež, že poškodená H. B. býva v byte jej syna v D. na ulici F., i súčasný vzťah medzi nimi dvoma je taký, že sú v telefonickom kontakte, že poškodená ho chodí pozeráť, boli tam aj s ňou. Nevie o tom, že by obžalovaný bol niekedy liečený na psychiatrii. Jej syn súhlasil s tým, aby poškodená v jeho byte bývala a aj tam býva.

Zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Jany Bullovej v súvislosti s vyšetrením duševného stavu obžalovaného A. B. vyplýva, že je u neho verifikovaná ľahká duševná zaostalosť, pričom samostatne dokáže fungovať v sociálnej oblasti, je schopný pracovať v menej náročnom zamestnaní, má oslabenú empatiu a v popredí je uspokojovanie jeho vlastných záujmov a potrieb. Sú u neho prítomné abnormality osobnosti v zmysle emočnej nestabilnej poruchy. Ide o povahové odchýlky, ktoré vznikli najmä na podklade genetickej výbavy, výchovných vplyvov a súvisia aj s ľahko organickým terénom centrálného nervového systému, čo sa u obžalovaného prejavuje náladovosťou, netrpezlivosťou, oslabenou toleranciou na záťaž, zvýšenou konfliktnosťou, podráždenosťou, sklonom k impulzivite a skratovosti, chýbaním sebakritického náhľadu. V čase stíhaného skutku bola u neho podľa množstva vypitého alkoholu a popisu jeho správania prítomná aj stredne ťažká alkoholová opitnosť jednoduchého rázu, ktorá zvýraznila jeho osobnostné črty, došlo k redukcii jeho morálnych aj racionálnych zábran. Obžalovaný v čase trestnej činnosti vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť,

avšak s ohľadom na ľahkú duševnú zaostalosť, osobnostnú výbavu a stav stredne ťažkej alkoholovej opitosti boli jeho ovládacie schopnosti podstatne znížené, aj keď neboli vymiznuté. Význam a zmysel trestného konania chápe primerane svojmu veku a intelektu, agresivita v dôsledku jeho osobnostnej výbavy nie je u neho dostatočne racionálne regulovaná, v detstve býval často fyzicky trestaný, z otca mal strach, v jeho prípade sa môže jednať aj o takzvanú identifikáciu s agresorom kvôli tomu, čo zažíval v detstve. U obžalovaného zistila rizikové zneužívanie alkoholu s problémovým správaním v stave opitosti, aj keď nejde o pravidelný abúzus alkoholu, ale opitie bez kontroly až do stavu opitosti, pričom pod vplyvom alkoholu sa u neho oslabujú morálne zábrany a zvýrazňujú sa jeho povahové črty ako náladovosť, popudlivosť, impulzivita, zvýšená konfliktnosť a možná agresivita na slovnej aj fyzickej úrovni. Aby jeho pobyt na slobode nebol nebezpečný pre spoločnosť v zmysle páchania obdobnej trestnej činnosti, pre ktorú je trestne stíhaný, je nevyhnutné, aby úplne abstinovал od alkoholu, a aby sa aj podrobil psychiatrickej liečbe s cieľom nastavenia na medikáciu, ktorá stabilizuje jeho afektívne prejavy, odporúča, aby mu bolo preto nariadené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Osobnosť obžalovaného je abnormne štruktúrovaná, nedostatočne mentálne diferencovaná, jeho osobnostný vývin prebiehal v disharmonických rodinných podmienkach s neprimeranými telesnými trestami, počas školskej dochádzky bol šikanovaný a z triedneho kolektívu vylučovaný, má významne oslabené sebavedomie, jeho frustračná a záťažová tolerancia je významne znížená, nezvláda pocit, že by mohol byť opustený a aj na nižší stupeň záťaže reaguje impulzívne a jeho agresivita nie je dostatočne racionálne regulovaná. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní navyiac uviedla, že sa dozvedela i novú skutočnosť súvisiacu s poruchou rečového vývinu u obžalovaného, čo tiež mohlo mať nepriaznivý vplyv na obžalovaného. Pri ľahšie ovládateľnej partnerke si vynucuje svoje požiadavky a nevylučuje, že môže použiť násilie, keďže ho nemá pod kontrolou, v interakcii s autoritou používa skratové tendencie, čo u neho nabieha podvedome v rámci reakcií, konanie obžalovaného spadá do abnormne osobnostnej štruktúry. Práve konkrétne zistenia u obžalovaného aj po konzultácii so psychológom vzatím do úvahy práve ovládacej schopnosti došlo k vyhodnoteniu, že tieto boli podstatne znížené, poukázala aj na preukázaný mentálny deficit obžalovaného, tiež požitie alkoholu v čase skutku. U obžalovaného boli preukázané egocentrické črty osobnosti. Vyjadřila presvedčenie, že obžalovaný má poškodenú vo svojej podstate rád a takto to je, že všetky jeho partnerky boli submisívne, choré, mladšie, psychiatrické pacientky a celý vzťah bol nie len zo strany obžalovaného, ale aj poškodenej patologicky, nezdravý. Zníženie rizika opakovania obdobného skutku bude vtedy, keď obžalovaný bude úplne abstinovať a bude pod dohľadom psychiatra, čo doteraz nebol, prispeje to k stabilizácii jeho afektívnej sféry a redukcii impulzívnych prejavov. Obžalovaný si trúfal jedine na takéto partnerky, keďže tu si veril, nebolo to však z jeho strany cielene a s výberom, že sa ide správať násilne k partnerke, vo vzťahu k ženám si neveril, mal partnerky slabšie, mladšie, submisívnejšie, prípadne s psychickými problémami, záťažové situácie riešil v rámci svojej osobnostnej popísanej výbavy. Obžalovaný v bežnom kontakte je schopný akceptovať spoločenské normy a nespráva sa agresívne. Nevie sa vyjadriť k tomu, či by obžalovaný u iných partneriek, než submisívnych uspel, záležalo by to od nich, rovnako tak nevie sa vyjadriť k tomu, či by uspel u „normálnych“ partneriek.

Znalecky bol skúmaný aj duševný stav poškodenej H. B. so zistením u nej duševnej choroby, mierne duševnej zaostalosti s významnou poruchou správania a s potrebou pozorovania alebo liečby, pričom jej duševná porucha vznikla poškodením mozgu počas tehotenstva, pôrodu alebo krátko po narodení a jej mentálny vek zodpovedá približne úrovni 12 ročného dieťaťa, čo sa prejavuje u nej nerozvinutím myslenia, intelektu, pamäti, reči, osobnosti, zníženou schopnosťou úsudku, neschopnosťou plánovania a aplikovania osvojeného v praxi. Zistená bola u nej nízka adaptačná schopnosť, nízka frustračná tolerancia, zvýšená sugestibilita s ľahkou manipulovateľnosťou, pričom pri konfliktoch a životných prekážkach jej afektivita, záťaž je labilná so sklonom k afektívnym reakciám vyžadujúcim usmernenie a podporu okolia. Poškodená bola vyšetřovaná aj hospitalizovaná opakovane na psychiatrii pre afektívne reakcie na konflikty, reagovala neprimerane, agresívne, suicidálnymi ideáciami, udalosti vníma emočne skreslene, nekonzistentne si ich vybavuje, zistená bola u nej mentálna retardácia sprevádzaná aj behaviorálnym syndrómom, pričom v záťažových situáciách má sklony k skratovým reakciám aj s heteroagresívnym správaním, nie je abstinent, konflikty u nej vyvolávali krátkodobu afektívnu reakciu. Zo znaleckého posudku kriminálneho psychológa vyplýva, že poškodená má psychomotorické tempo pomalé s oslabením centrálného nervového systému s kapacitou pamäte a intelektových schopností v pásme ľahkej duševnej zaostalosti, má zabiehavé myslenie vyznačujúce sa neschopnosťou rozlíšiť podstatné od nepodstatného s opustením logického postupu pri výpovedi, má zníženú úroveň reči, má slabú schopnosť vnímať verbálne vzťahy najmä abstraktného rázu, má chaotické citové prežívanie, prítomné sú prvky senzibility, výrazne má zníženú názorovú výkonnosť,

ako príčinou sťaženia pochopenia prezentovaných vecí, vzájomných vzťahov a súvislostí, nedrží s ústrednej témy, rozširuje sa o vedľajšie, náhodné asociácie. Je v pásme ľahkého mentálneho postihnutia s vysokou sugestibilitou, s neuvedomovanými skresleniami, deformáciami spomienkových obsahov, preberaním názorov tretích osôb. Má zníženú spôsobilosť vnímať, zapamätať si a s odstupom času reprodukovať vzniknuté javy a vonkajšie podnety v zhode s objektívnou skutočnosťou, má chaotické reprodukčné spôsobilosti prepletené konfabuláciami s prítomnými prvkami psychologickkej kontaminácie od iných osôb. Je čiastočne schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať udalosti, ktoré prežila vo vzťahu k vyšetrovanej veci. Nie je vylúčená konfabulácia vzhľadom na existenciu organicky podmienenej poruchy poškodenej, niečo mohla nesprávne vnímať s presvedčením, že to vníma správne, nejde však o úmyselnú fabuláciu. Jej myslenie je nevýpravné, katatívne, je zvýšene sugestibilná, jednotlivé sekvencie spomienok mohli byť s odstupom času nahradené. Poškodená má pozitívny vzťah k obžalovanému, jej psychický stav aktuálny súvisí so stavom jej mozgu, teda poruchou centrálného nervového systému čiastočne aj s konaním u obžalovaného a taktiež aj indoktrináciou zo strany tretích osôb s chaotickým citovým prežívaním. Je pravdepodobné, že konanie obžalovaného sporadicky u nej spôsobovalo psychickú nepohodu. Pri akomkoľvek hodnotení výpovede poškodenej je veľmi ťažké odlíšiť, či skutok vnímala a konala pod vplyvom vlastných zmyslov od toho, čo mohla nekriticky prebrať vzhľadom na jej psychické a povahové vlastnosti. Mentálny vek poškodenej sa pohybuje okolo 12 rokov, v súvislosti s jej všeobecnou a špecifickou vierohodnosťou nemožno presne určiť, ktorá výpoveď je vierohodná, keďže každá z výpovedí môže obsahovať čiastkové prežité skutočnosti a súčasne aj fabulácie a percentuálny pomer tohto nie je možné určiť.

Z výsluchu opatrovníčky poškodenej H. J. K. vyplýva, že sa k skutku ako takému nevie vyjadriť, keďže nebola jeho svedkom, pri kontakte s poškodenou jej však táto uviedla, že sa zdržiava v byte obžalovaného, tiež že jej mentálny vek nezodpovedá úrovni jej veku, poškodená si nárok na náhradu škody neuplatňuje, súčasne si neuplatňuje ani nemajetkovú ujmu, keďže neboli zistené žiadne následky na jej duševnom zdraví.

Uznesením Okresného riaditeľstva, odboru kriminálnej polície v Martine bolo dňa 19.05.2020 rozhodnuté o postúpení začatého trestného stíhania pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. Okresnému úradu v Martine na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona o priestupkoch.

Z obsahu spisového materiálu Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/48/2019 vyplýva, že trestným rozkazom zo dňa 09.06.2020, právoplatným dňa 30.06.2020 bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s uložením mu peňažného trestu vo výmere 700,-€ s ustanovením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, pričom peňažný trest zaplatil, hľadá sa tak na neho, akoby nebol odsúdený.

Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/71/2018 vyplýva, že trestným rozkazom zo dňa 26.06.2018, právoplatným dňa 01.08.2018 bol uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/, písm. j/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. f/ Tr. zák. a odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu a súčasne uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe určenej vo výmere 36 mesiacov, súčasne mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu z titulu bolestného poškodenému. Uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/71/2018 zo dňa 11.09.2020, právoplatným dňa 11.09.2020 bolo rozhodnuté o nenariadení výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale o ponechaní v platnosti probačného dohľadu s jeho predĺžením o 2 roky, t. j. do 01.08.2023 s uložením mu povinnosti spočívajúcej v príkaze viesť počas skúšobnej doby riadny život.

Z lustrácie u Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný mal evidovaných odvádzateľov poistného, a to v období od 22.05.2019 do 25.07.2022 spoločnosť JIA XIANG, s. r. o. v Prievidzi, Námestie slobody s vymeriavacími základmi v rámci období každý mesiac od 01.2022 do 07.2022, následne má evidovaného odvádzateľa poistného u H. I. v období od 18.07.2022 do 15.02.2023, nepoberá dávky dôchodkového, nemocenského ani úrazového poistenia, ani poistenia v nezamestnanosti. Lustráciou v databáze súdov, tiež u generálnej prokuratúry sú zaevidované a zaznamenané veci súvisiace s jeho trestnými stíhaniaми. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má viacero záznamov či

už v súvislosti s tzv. dopravnými priestupkami, tiež majetkovými, tiež proti občianskemu spolunažívaniu, pričom podstatná časť priestupkov je práve tzv. dopravného charakteru.

Okresný súd Martin po riadení vykonaného dokazovania postupom uvedeným v Trestnom poriadku, prihliadajúc na dôkazy vykonané na verejnom hlavnom pojednávaní predovšetkým stranami, pri zachovaní ich rovnosti, hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností tejto trestnej veci jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či by ich obstaral sám alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a takto mal za jednoznačne a bez pochybností – i v súvislostiach rozvedených z vykonávaných dôkazov s ich podrobným vyhodnotením pri danej komplikovanosti bez reálnej možnosti ďalšieho vecného zisťovania a ustaľovania skutočností spätne, pre hlavne objektívne zistený zdravotný stav poškodenej - preukázané, že obžalovaný svojím úmyselným konaním poškodenu H. B. ako blízku osobu týral, spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, čím spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s tým, že v tejto časti prvého skutku vypustil kvalifikačný znak spočívajúci v tom, že by takýto čin mal spáchať závažnejším spôsobom konania – využitím jej neskúsenosti v zmysle ods. 3 písm. d/ pri § 208 Tr. zák. a § 138 písm. g/ Tr. zák., keďže tento kvalifikačný znak vykonaným dokazovaním nebol preukázaný, je popieraný samotným obžalovaným, taktiež vykonaným dokazovaním, skutkovými zisteniami poukazujúc významne na vyjadrenie a znalecké zistenie samotnej znalkyne pribratej do konania, ktorá sa zamerala aj na tú skutočnosť, či si obžalovaný poškodenu - partnerku vybral, ako aj predchádzajúce z predošlých vzťahov cielene, kde znalkyňa jednoznačne uviedla, že partnerku, resp. predošlé partnerky si nevyhľadával cielene, trúfal si jedine na submisívne partnerky, kde si veril, nebolo to však z jeho strany cielené, s výberom, že sa k partnerke ide správať násilne, vo vzťahu k ženám si neveril, prežíval strach z toho, že ho partnerka opustí, nevyužíval tak nezrelosť poškodenej, a preto táto časť bola zo skutku vypustená. Svojím úmyselným konaním obžalovaný v rámci druhého skutku je preukázané jednoznačne a bez pochybností, že iného, t. j. poškodenu H. B., ako chránenu osobu – osobu blízku násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konala v rámci skutkového ustálenia vo výrokovej časti tohto rozsudku, popisovaným v ňom konaní s poukazom, že ak by volala políciu, tak ju zabije, čím spáchal zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Ako už bolo rozvedené, skutkové závery sa opierajú a vychádzajú z priznania a oľutovania trestnej činnosti obžalovaným, na čo súd významne prihliadol v rámci rozhodovania o treste, jeho priznaniu a oľutovaniu zodpovedá predovšetkým cielene prvotná výpoveď poškodenej, pričom jej ďalšie vyjadrenia i výpoveď sú vyhodnocované v súlade s objektívne zistenými znalecky jej kapacitnými možnosťami, vyhodnotením jej psychického a duševného stavu v rámci danej špecifickosti a komplikovanosti veci, podporne však aj výpoveďou svedkyne A. B., fotodokumentáciou jej zranení, jej komunikácie, ktorú podávala v rámci vtedajšieho konania a prežívania tak, ako to bolo znalecky zistené s obmedzením až vylúčením ďalších možností aktualizovania a preverovania stavu vzhľadom na zistený zdravotný stav samotnej poškodenej. Takémuto konaniu nepriamo nasvedčujú a obžalovaného usvedčujú aj ďalšie dôkazy vykonané, či už znalecký posudok, resp. i samotný výsluch znalkyne v rámci popisu osoby obžalovaného po duševnej stránke s ľahkou duševnou zaostalosťou s poukazom na jeho osobnostnú výbavu, stredne ťažkú alkoholovú opitnosť v čase skutku, tiež jeho agresivitu v rámci danej osobnostnej výbavy bez dostatočnej racionálnej regulácie.

Po zhodnotení všetkých v tomto rozsudku uvádzaných okolností súd pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol na skutočnosť a zásadu ukladania trestu, že tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu má zabrániť v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov. Súčasne tým trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, teda postupom podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a následne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. na spôsob spáchania trestného činu – zločinov, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti s nepoužitím § 38 ods. 5 Tr. zák., keďže došlo k opätovnému spáchaniu zločinu, keďže v zmysle § 38 ods. 7 Tr. zák. sa uvedené ustanovenie nepoužije, ak sa ukladá zvýšený úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., čo je na mieste použiť v danej trestnej veci s limitom však v súvislosti s následne rozvedeným ustanovením § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pričom je zrejmé, že v danej veci išlo o spáchanie dvoch zločinov dvoma skutkami, a tak so zvýšením hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu – zločinu, z nich najprísnejšie trestného o 1/3, t. j. ako prísnejšie ustanovenie § 189 ods. 2 Tr. zák., kde je základná trestná sadzba 4 roky až 10 rokov odňatia slobody, pričom v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. sa ukladá úhrnný trest podľa toho zákonného

ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z týchto dvoch zločinov najprísnejšie trestný, čo je práve zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. V uvedenej individuálne posudzovanej trestnej veci obžalovaného pri danej, už viackrát rozoberanej, významnej špecifickosti a problematickosti nielen z pohľadu na obžalovaného, ale aj na samotnú poškodenú, ich vzájomné prejavovania sa, stavy v akých sú, kontaktovania a návštevy, vidina spoločného života, aktivity a snahy zo strany samotnej poškodenej, tiež znalecké zistenia v súvislosti s vyšetrením duševného stavu obžalovaného pri zistení a už popísaní jeho duševného stavu, ktorý doposiaľ nebol znalecky vyšetrovaný, jeho prvýkrát pobyt vo väzbe, uvedenie si, postoj k trestnej veci, jeho významné prehodnotenie, napriek stavu, v akom sa vec objektívne nachádzala, ďalším nekomplikovaním procesného stavu a postupov v zmysle uvedenia si svojho podielu konania a nielen zdravotného stavu svojho, ale aj s ohľadom na zdravotný stav poškodenej, priznanie a oľutovanie trestnej činnosti, uvedenie si potreby ochranného liečenia, ktoré bolo záverované ako potrebné z dôvodov, v ktorých sa veľmi jasne, špecificky a konkrétne vyjadrila znalkyňa, kedy je možné zabezpečiť to, aby pobyt obžalovaného na slobode nebol nebezpečný pre spoločnosť v zmysle páchania obdobnej trestnej činnosti, pre ktorú je trestne stíhaný, v prípade úplnej abstinencie od alkoholu, čo je možné zabezpečiť v rámci cieleného nastavenia medikácie na stabilizovania zistených afektívnych prejavov obžalovaného, v čom je potrebné ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, ďalej s objektívne zistením podstatne znížených ovládacích schopností obžalovaného s ohľadom na jeho ľahkú duševnú zaostalosť, osobnostnú výbavu a stav stredne ťažkej alkoholovej opitosti s nedostatočnosťou racionálnej regulácie osobnostnej výbavy, v rámci osobnostnej výbavy agresivity obžalovaného, čím je preukázané spáchanie žalovanej trestnej činnosti práve v stave zmenšenej pričítanosti a vykonanými dôkazmi je možné mať dostatočne dôvodne a cielene za to, že vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného je možné za súčasného uloženia navrhovaného ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom v tomto prípade súd nie je viazaný ani obmedzeniami uvedenými v rámci § 39 ods. 3 Tr. zák. za však podmienky uloženia ochranného liečenia, čo je aj prípad tejto trestnej veci, keďže súd obžalovanému súčasne uložil navrhované ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou v zmysle ust. § 73 ods. 1 Tr. zák., ide práve o použitý prípad uvedený v ust. § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v rámci mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody a súčasne aj s použitím ustanovenia § 74 ods. 1 Tr. zák., keďže vzhľadom na zistenú povahu choroby a liečebné možnosti možno dôvodne očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, súd mu nariadil tento spôsob liečenia, pritom je zrejmé, že bude nariadené ešte počas výkonu trestu odňatia slobody v rámci potom dispozícií a možností samotného ústavu na výkon trestu. Súčasne je zrejmé, že v prípade potreby je možné toto liečenie zmeniť na inú formu, čo však záleží od liečebných možností a zdravotného stavu, priebehu výkonu ochranného liečenia. V tomto smere sa obžalovaný súčasne upozorňuje aj na uvedenú časť zákonného ustanovenia § 74 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého je možné zmeniť v odôvodnenom prípade formu ambulantného liečenia na formu ústavnú. Súčasne v zmysle ust. § 74 ods. 2 Tr. zák. ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel. Obžalovaný si je vedomý a je poučený, že v prípade marenia uloženého ochranného liečenia by sa vystavil nebezpečenstvu trestného stíhania pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia v zmysle § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. Uložené ochranné liečenie je taktiež jedným z druhov ochranných opatrení, ktoré sú prostriedkami slúžiacimi na dosiahnutie účelu Trestného zákona, v tom zaistiť aj špecifickým spôsobom, predovšetkým ochranu spoločnosti, čo je práve naplnené aj v konkrétnej trestnej veci jeho uložením za splnenia už rozvedených zákonných podmienok k tomu nevyhnutných. Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho na výkon uloženého úhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody v súlade s ust. § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd chce vyjadriť presvedčenie, že takto uložený trest postačí na splnenie svojho prevýchovného účelu a že v nadväznosti aj na súčasne uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou sa obžalovaný bude aspoň už do budúcnosti v ďalšom svojom živote vystríhať predovšetkým páchaniu trestnej činnosti, čo však záleží na samotnom obžalovanom a na jeho ďalšom spôsobe vedenia života.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.